

دکتر مجیدزاهدی
دکتر بهروز ساری صراف
جاویدجامعی
دانشگاه تبریز

الگوسازی بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز^(۱)

چکیده

با توجه به اهمیت بارش در مدیریت منابع آب و آمایش سرزمین و نقش آن در برنامه‌ریزی‌های خرد و کلان، بخصوص تأثیر فراوان آن بر اقتصاد کشاورزی، الگو سازی و شبیه سازی رفتار بارش در سال‌های اخیر، مورد توجه مجامع علمی بوده است. الگوی فصلی-ضریبی باکس، جنکینس (۱۹۷۶) برای دست‌یابی به این مقصود با توجه به ماهیت فصلی بودن داده‌های بارش از کارایی بیشتری برخوردار است. در این روش، متوسط هر ماه بر اساس میانگین بارش ماه‌های پیشین در همان سال و سال‌های قبل و همچنین ضربه‌های تصادفی بیان می‌شود. در این تحقیق با استفاده از داده‌های پنجاه ساله بارش ماهانه‌ی ایستگاه‌های ارومیه و تبریز، ابتدا مؤلفه‌های اولیه و ثانویه مورد مطالعه قرار گرفت، سپس بر اساس روش seasonalARIMA و پارامترهای مربوط (به شرط نرمال و تصادفی بودن باقیمانده‌ها) الگوی نهایی بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز به ترتیب $(111)_2(000)$ ، $(011)_2(000)$ تعیین شد. در نهایت به پیش‌بینی مقادیر سال‌های آتی پرداخته شد. ضریب همبستگی بالای بارش پیش‌بینی شده و مشاهده شده برای سال‌های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲، حاکی از توانایی الگوی انتخابی در برآورد بارش ایستگاه‌های مورد مطالعه است.

درآمد:

ویژگی اصلی بارش‌های ایران، تغییرپذیری آنهاست. در واقع تغییرات بارش ناشی از تغییرات عوامل تولیدکننده‌ی آن است. بی‌نظمی موجود در عوامل ایجاد بارش است، که به توزیع مکانی و زمانی بارش منتقل شده است (علیجانی، ۱۳۸۱). شناسایی تغییرات اقلیمی، به‌طور عام، و بارشی، به‌طور خاص، از طریق تجزیه و تحلیل

سری زمانی عنصر مربوط دارای اهمیت و مناسب خواهد بود. سری زمانی در واقع مجموعه‌ای از داده‌ها غیرمستقل است که در فواصل زمانی مساوی شکل گرفته‌اند.

دیرزمانی است که آب و عامل شکل‌گیری آن (بارش) به‌عنوان عنصر مقدّسی شناخته شده و در ایجاد سکونتگاه و تجمع بشری نقش مهمی را ایفا کرده‌اند، به‌گونه‌ای، هر جا آب بوده آبدادی رابه‌دنبال داشته‌است. امروزه با پیشرفت فناوری و صنایع جدید، نیاز آبی جوامع بشری افزون گشته‌است، لذا شبیه‌سازی و پیش‌بینی بارش به منظور اتخاذ سیاست‌های مدوّن و منظم، به‌منظور استفاده‌ی بهینه از آب ضروری است. در سال‌های اخیر اندیشمندان از الگوهای مختلف خانواده سری‌های زمانی همانند: خودبازگشت^۱، میانگین متحرک^۲، آرما^۳، آریمای فصلی-ضربی^۴ به منظور الگوسازی فراسنج‌های اقلیمی بهره‌گرفته‌اند. از این قبیل مطالعات می‌توان به کارهای سلرز^۵ (۱۹۶۰)، جیمز و کاسکی^۶ (۱۹۶۳)، موهان و ویدال^۷ (۱۹۹۵)، پرسادسینگ^۸ (۱۹۹۶)، لایت^۹ (۱۹۹۶) و اوادهی و جولیف^{۱۰} (۱۹۹۸) اشاره نمود. در ادبیات اقلیمی ایران می‌توان مطالعه‌ی ترابی (۱۳۸۰) الگو بندی تغییرات دما و بارش ایران، پروین (۱۳۸۰) پیش‌بینی خشکسالی حوضه‌ی دریاچه‌ی ارومیه و جامعی (۱۳۸۱) برآورد دمای ایستگاه‌های منتخب غرب کشور عنوان نمود. هدف از انجام این تحقیق شبیه‌سازی بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز و شناخت رژیم بارشی حاکم بر شرق و غرب دریاچه‌ی ارومیه است.

داده‌ها:

در این نوشتار، بارش ماهانه‌ی ایستگاه‌های ارومیه و تبریز طی سال‌های ۲۰۰۰-۱۹۵۱ مورد استفاده قرار گرفته است. مجموع تعداد مشاهدات ۶۰ ماه می‌باشد. ارومیه در ۳۷/۳۳ شمالی و ۴۵/۰۵ شرقی در غرب دریاچه‌ی

1. AR (Auto-Regressive)
2. MA (Moving Average)
3. ARMA (Auto Regressive Moving Average)
4. ARIMA (Auto Regressive Integrated Moving Average)
5. SARIMA
6. William.D.Sellers
7. James.E and Caskey.JR
8. Mohan.S and Vedula.S
9. Prasad.K.D and Singe.S.V
10. Solange Medonca Leite
11. Shaffeqah Al-Awadli and Jan Jolliffe

ارومیه قرار گرفته و تبریز دارای عرض جغرافیایی $38/05$ شمالی و طول $46/17$ شرقی بوده که در شرق دریاچهی ارومیه واقع شده است. علت انتخاب ایستگاههای مذکور، جهت شناخت رژیم بارشی حاکم بر شرق و غرب دریاچهی ارومیه، داشتن بالاترین رکورد استمرار دادهها و همگنی سری زمانی مورد مطالعه است. از آنجا که نقصان دادهها موجود نبوده، لذا تجزیه و تحلیل دادهها بدون نیاز به ساماندهی انجام گرفت. در پایان با استفاده از آزمونهای مختلف آماری از همگنی و استقلال دادهها اطمینان حاصل شد.

جدول شماره ۱: ویژگی های آماری بارش ایستگاههای ارومیه و تبریز (۲۰۰۰-۱۹۵۱)

تبریز	ارومیه	ایستگاه
۲۹۰/۱۴	۳۴۶/۷۶	میانگین
۲۸۷	۳۲۹/۴	میانه
۱۴۸	۱۸۸/۲۰	کمینه
۵۴۷/۵۰	۵۷۹/۵۰	بیشینه
۳۹۹/۵۰	۳۹۱/۳۰	دامنه تغییرات
۶۳۳۷	۹۷۲۷	واریانس
۷۹/۶۰	۹۸/۶۲	انحراف معیار
۲۷/۴۳	۲۸/۴۴	ضریب تغییرات (C.V)
۱/۱۴	-۰/۳۶	کشیدگی
۰/۸۶	۰/۵۷	چولگی

روشها:

در این تحقیق، برای دستیابی به هدف اصلی تحقیق، سه مرحلهی مطالعاتی جداگانه در نظر گرفته شده است. در مرحلهی اول، مؤلفههای اولیه و ثانویه بارش ایستگاههای ارومیه و تبریز مورد مطالعه قرار گرفت. استخراج

گرافیکی مؤلفه‌های اولیه به وسیله نرم افزارهای ¹Minitab, Spss انجام گرفت. مؤلفه‌های ثانویه سری زمانی از معادله‌ی (۱) تبعیت می نماید.

$$(۱) Z_t = T.C.S.I$$

که در آن Z_t مقدار مشاهده شده در لحظه t ، T روند، S تغییرات فصلی، C تغییرات دوره‌ای و I تغییرات نامنظم می باشد.

در مرحله‌ی دوم الگوسازی سری زمانی بارش ایستگاه‌های منتخب مورد نظر بوده که الگوی فصلی-ضربی آریما، مناسب تر از دیگر الگوهاست، این الگو در سال ۱۹۷۶ توسط باکس و جنکینس ارائه شد. که به شرح زیر است:

$$(۲) \Phi_p(B)\phi_p(B^{12})W_t = \Theta_q(B)\Theta_q(B^{12})a_t$$

در آن ϕ_p ، Θ_q به ترتیب اتور گرسیو و میانگین متحرک غیر فصلی Φ_p ، Θ_q اتور گرسیو، میانگین متحرک فصلی، B عملکر دیاپراتور پس رونده، a_t دنباله‌ای از ضربه‌های مستقل و ناهمبسته W_t سری زمانی مورد مطالعه می باشد.

$$(۳) Y_t = (1-B)^D Z_t$$

اپراتور پس رونده (تفاضل گیری) یکی از عملگرهای قوی در مبحث سری زمانی جهت ایستا کردن سری است. D عدد صحیح بوده و هر داده از D داده قبل از خود کم شده، S نیز دوره تناوب سری می باشد. هنگامی که میانگین سری با کمترین واریانس به سمت صفر نیل کند، سری ایستا یا ما نامی گردد. ساختار کلی الگوی فصلی-ضربی آریما، به شکل زیر است:

$$(۴) Z_t \sim \text{SARIMA}(p,d,q)(P,D,Q)_s$$

شیوه‌های متفاوتی برای تعیین الگو پس از ایستایی موجود است، که از آن جمله می توان به هم بستگی نگار اشاره نمود. شکل ۱، مراحل الگوسازی سری زمانی را نشان می دهد. شناسایی سطح ایستایی و الگوی سری زمانی از طریق نمودارهای ACF, PACF مقدور است. لذا تابع خود هم بستگی و خود هم بستگی جزئی از توابع

مهم و کارا در تحلیل سری زمانی به حساب می آیند. برای تعیین الگو، علاوه بر ACF, PACF، معیارهای دیگری نیز موجوداند که در این مقاله RV^2 ، AIC^1 و انحراف معیار باقیماندهها مورد نظر است.

$$(۵) AIC=2(\loglikelihood)+2k$$

در آن likelihood بیشینهی درست نمایی و k تعداد پارامترهای الگو است. هر چه مقادیر معیارهای انتخابی کمتر باشد، الگو مناسب تر و متکی بر اصل امساک^(۲) خواهد بود. برای دستیابی به کمینهی مقادیر معیارهای انتخابی از روش زیادبرازاندن استفاده می شود. علاوه بر آن بازرسی باقیماندهها در ارزشیابی شایستگی مناسب بوده که در مرحلهی سوم، یعنی پیش بینی داده ها، جزئیات روش مذکور بحث خواهد شد.

به منظور پیش بینی سری زمانی چندین روش موجود است که عبارت اند از:

۱. پیش بینی ناشی از معادلهی تفاضلی؛

۲. پیش بینی به صورت متوسط موزون مشاهدات قبلی و پیش بینی های انجام شده از یک مبدأ با زمان های انتظار قبلی؛

۳. پیش بینی بر حسب صورت جمع بسته.

لازم به ذکر است در تمام روش ها پیش بینی ها بر اساس کمینهی میانگین توان دوم خطا محاسبه می شود. در تحلیل سری زمانی بر آورد و پیش بینی سال های دور دارای اشکالاتی بوده که جهت رفع این نقیصه از به هنگام کردن داده ها و محاسبه وزن های Ψ استفاده خواهد شد. به هنگام کردن داده ها یعنی استفاده از سری زمانی جدید در بر آورد داده ها.

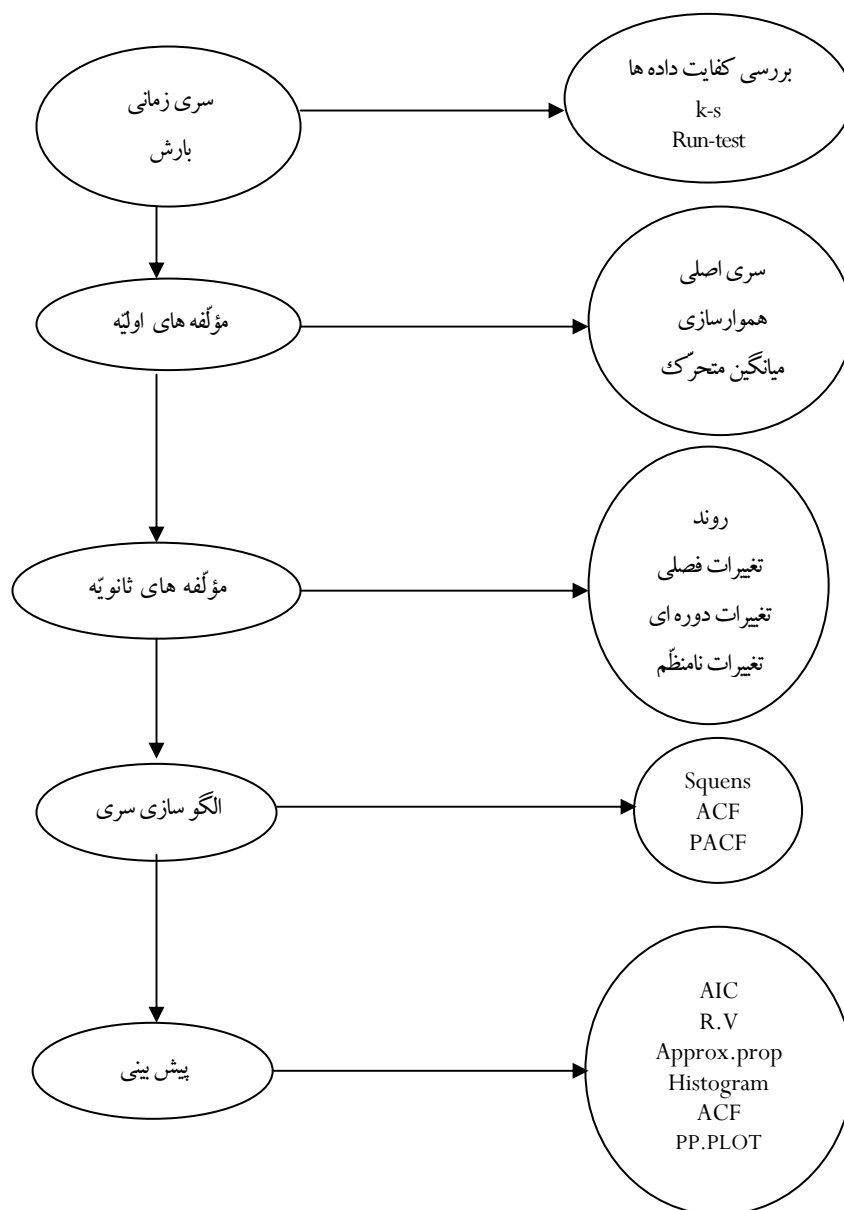
از میان سه روش پیش بینی، روش پیش بینی ناشی از معادلهی تفاضلی، کاراترین روش به شمار می آید.

$$Z_{t+1}=Z_{t+1}+Z_{t+1,2}+Z_{t+1,3}+a_{t+1}-\theta a_{t+1,1}-\Theta a_{t+1,2}+\theta\Theta a_{t+1,3}$$

که در مطالعهی حاضر روش مذکور جهت بر آورد داده ها، انتخاب گردید.

1. Akaike Information Criteria

2. Residual Variance

شکل شماره ۱: مراحل الگوسازی بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز

نتایج بحث:

الف) مؤلفه‌های اولیه و ثانویه:

مؤلفه‌های اولیه شامل مشاهدات خام، هموارشده، میانگین متحرک و تغییرپذیری می باشد و مؤلفه‌های ثانویه یا اصلی نیز روند تغییرات فصلی، چرخه‌ای و نامنظم را دربرمی گیرند. بدون بحث به تجزیه و تحلیل اشکال و نمودارهای گرافیکی شاخص‌های مذکور بسنده می‌شود.

۱. اولین مؤلفه (مشاهدات خام) بارش ایستگاه ارومیه بدین صورت قابل توصیف است: متوسط سری بارش ماهانه ایستگاه ارومیه ۲۹ میلی متر و بیشترین بارش دریافتی ماهانه در طول دوره‌ی زمانی مورد مطالعه به مارس ۱۹۷۴ با ۱۵۴ میلی متر تعلق دارد و کمترین بارش نیز با صفر میلی متر به اکثر ماه‌های تابستان تعلق دارد. لذا دامنه‌ی تغییرات ۱۵۴ میلی متر بوده که رژیم نامنظمی را نشان می‌دهد.

۲. مطالعه‌ی داده‌های هموار شده جهت حذف تغییرات لحظه‌ای و کوتاه مدت و مرتب کردن سیستماتیک داده‌های انبوه است (رسولی، ۱۳۸۱). نمودار شامل چندین مرحله روند افزایشی و کاهش سری بارش طی پنج سال گذشته بوده، که نهایتاً در سالهای اخیر از ۱۹۹۶ ایستگاه ارومیه باروند کاهش بارش روبرو بوده است. از نکات دارای اهمیت یک دوره ده ساله ثبات بارشی ۸۲-۱۹۷۲ ایستگاه ارومیه بوده که کمتر تحت تأثیر تغییرات قرار گرفته است. از حیث وجود فراوانی روندهای افزایشی و کاهش سری زمانی از تعادل آماری برخوردار است.

۳. سومین مؤلفه (میانگین متحرک) در واقع منعکس کننده تغییرات درازمدت سری است. میانگین متحرک علاوه بر این که روندهای مرحله‌ای سری زمانی بارش ارومیه را نشان می‌دهد، تغییرات کلی سری را نیز نمایان می‌سازد. در واقع می‌توان گفت که میانگین متحرک، ترکیبی از مشاهدات خام و داده‌های اسموت شده است.

۴. شاخص تغییرپذیری معرف الگوی تغییرات ماه به ماه سری بارش ایستگاه ارومیه است. این شاخص دارای دامنه‌ی تغییرات ۴۰ درصدی بوده، که البته با توجه به رژیم بارش نامنظم این موضوع بدیهی است. شایان ذکر است این شاخص از تقسیم مشاهدات خام بر میانگین متحرک ضرب در ۱۰۰ محاسبه می‌شود.

مؤلفه‌های اولیه‌ی بارش ایستگاه تبریز به شرح زیر است:

۱. میانگین درازمدت ماهانه سری ۲۴ میلی متر، بیشترین میزان بارش دریافتی ماهانه با ۱۲۸ میلی متر به آوریل ۱۹۸۱ تعلق دارد و کمترین آن با صفر میلی متر به بیشتر ماههای تابستان ایستگاه برمی گردد. دامنه‌ی تغییرات ۱۲۸ میلی متر بوده که تا حدودی منظم تر از ایستگاه ارومیه است.

۲. نمودارهای هموار شده دارای چهار روند مرحله‌ای بوده که از سال ۱۹۸۳ تا به حال روند کاهشی ادامه داشته و شیب خط روند در سال‌های اخیر بیشتر نیز شده است.

۳. نمودار میانگین متحرک داده‌ها نیز همانند نمودار هموار شده، وجود روند کاهشی اخیر را تأیید می کند.

۴. از حیث درصد تغییرات، شاخص تغییر پذیری معرف تغییرات کمتر بارش از سال ۱۹۶۵ به بعد بوده، در حالی که قبل از آن درصد تغییرات تا حدود ۴۰ درصد پیش رفته بود.

مؤلفه‌های ثانویه یا اصلی بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز نیز با توجه به الگوی سری زمانی، به شرح زیر است:

$$X_t = T.S.C.I$$

که در آن X_t مقدار مشاهده شده در لحظه t ، T روند، S تغییرات فصلی، C تغییرات دوره ای یا چرخه ای و I تغییرات نامنظم می باشد. با توجه به ماهیانه بودن داده‌های مورد مطالعه، مؤلفه‌ی چرخه‌ای مورد بحث نیست.

روند تغییرات درازمدت در میانگین را سری زمانی می گویند و در واقع نشانگر سیر طبیعی سری زمانی در درازمدت است. در مقاله‌ی حاضر به منظور تعیین روند بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز از روش کمترین مربعات استفاده شده است. مشاهده‌ی نمودارهای روند بارش ایستگاه‌های مورد مطالعه، حاکی از روند کاهشی بارش است. شیب خط روند بارش ایستگاه ارومیه ۱/۸۹۵- بوده است، در حالی که ایستگاه تبریز دارای شیب ۱/۷۶۵- می باشد که این کاهش بیشتر بارش ارومیه نسبت به تبریز را نشان می دهد.

تغییرات فصلی به آن دسته از تغییرات چرخه ای که به طور منظم دارای دوره‌ی تناوب کمتر از یک سال هستند، گفته می شود. تغییرات فصلی از طریق روش درصد متوسط، درصد روند و درصد میانگین متحرک تعیین می شود. کمترین میزان شاخص به دوره‌ی گرم سال و بیشترین آن به فصل پاییز تعلق دارد (جدول شماره ۲).

جدول ۲. شاخص فصلی بارش ایستگاه های ارومیه و تبریز در دوره آماری ۲۰۰۰-۱۹۵۱

فصول	بهار	تابستان	پاییز	زمستان
ارومیه	۱۰۳/۶۳	۱۱/۹۳	۱۴۴/۷۹	۱۳۹/۶۱
تبریز	۹۴/۴۶	۲۲/۹۳	۱۵۴/۴۹	۱۲۰/۳۸

سری زمانی بارش ماهانه به دلیل فصلی بودن دارای مؤلفه‌ی چرخه ای بوده، لذا جهت شناسایی تغییرات دوره‌ای ایستگاه‌های منتخب از سری بارش سالیانه استفاده گردید. حرکات نوسانی در یک سری زمانی با دوره‌ی نوسان بیشتر از یک سال را تغییرات دوره ای گویند. باتوجه به نمودار تغییرات دوره‌ای بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز، روند مرحله‌ای نمایان بوده که همانند مؤلفه‌های دیگر، خشکسالی اخیر هر دو ایستگاه مشهود است. به دلیل ماهیت تصادفی بودن تغییرات نامنظم نه امکان جداسازی و مطالعه‌ی انحصاری آنها وجود دارد و نه آنها را می‌توان به طور دقیق پیش‌بینی کرد (بزرگ‌نیا، نیرومند، ۱۳۷۸).

ب) الگوسازی:

اشکال ۲ و ۳ نمودارهای الگو انتخابی، بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز را نشان می‌دهد. نمودار خودهم‌بستگی و خودهم‌بستگی جزئی داده‌های هر دو ایستگاه، معرف ناپایداری سری زمانی بوده، به طوری که روی ACF وجود تغییرات فصلی کاملاً روشن است. لذا جهت ایستاد کردن سری مناسب‌ترین عملگر تفاضلی کردن (دیفرنس گیری) می‌باشد. در میان تفاضل گیری فصلی و غیر فصلی با مرتبه‌های متفاوت، تفاضل گیری فصلی درجه‌ی اول به دلیل کمترین واریانس و میانگین نزدیک به صفر، بهتر تشخیص داده شد. نمودار دنباله‌ای مشاهدات خام منعکس کننده نوسانات سری پیرامون صفر بوده، که در نهایت سری کاملاً به سمت صفر میل می‌کند. مشابهت دوسری ممکن است مبهم باشد، اما به دلیل ماهیت فصلی بودن داده‌ها و تجانس آنها، این موضوع طبیعی است.

تابع ACF، PACF سری تفاضل گیری شده ایستگاه ارومیه، به ترتیب به صورت سینوسی و نمایی به سمت صفر نیل می‌کنند. باتوجه به نمودارهای مذکور، الگوی انتخابی بارش ایستگاه ارومیه تعیین می‌شود. از طریق ACF، مقادیر Q، q و باتوجه به نمودار PACF مقادیر P، p محاسبه خواهد شد. که الگوی انتخابی بارش ارومیه با

توجه به نمودارهای مذکور (۴۱۱)(۰۰۰) است. برای ایجاد نمودارهای ACF.PACF بارش تبریز نیز به صورت سینوسی و نمایی به سمت صفر نیل می‌کند. لذا برای ایجاد الگو، مناسب تشخیص داده شده اند. الگوی انتخابی (۴۱۱)(۱۰۱) خواهد بود، که البته الگوی مذکور الگوی نهایی نیست، بلکه مطابقت با معیارهای انتخابی نیز شرط اساسی به حساب می‌آید.

به منظور یافتن الگوی نهایی به هر سری بیش از هفتاد الگوی متفاوت برآزش داده شد، که حداقل بودن مقادیر AIC.RV.SBC و انحراف معیار، شرط دستیابی الگوی بهینه بود. در نهایت براساس شرایط مذکور الگوی بارش ارومیه (۱۱۱)(۰۰۰) و بارش تبریز (۰۱۱)(۰۰۰) می‌باشد. جدول ۳ برآورد پارامترهای الگوی نهایی را نشان می‌دهد.

جدول ۳. برآورد نهایی پارامترهای الگوی بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز

پارامتر	R.V	AIC	SBC	انحراف استاندارد باقیمانده‌ها	خود بازگشت فصلی	میانگین متحرک فصلی
ایستگاه ارومیه	۶۱۱/۶۱	۵۴۸۶/۷۶	۵۴۹۵/۵۱	۲۴/۷۳	۰/۰۵۹	۰/۶۰۹
ایستگاه تبریز	۳۶۴/۵۴	۵۱۸۳/۱۲	۵۱۹۱/۸۸	۱۹/۰۹	—	۰/۶۲۳

به منظور بازرسی باقیمانده‌ها از نمودارهای هیستوگرام، کاغذ احتمال نرمال و تابع خودهمبستگی باقیمانده‌ها استفاده گردید، که نمودار هیستوگرام مطابقت باقیمانده‌ها را با منحنی نرمال نمایان می‌سازد. کاغذ احتمال نرمال باقیمانده‌ها پیرامون یک نیمساز 45° در نوسان هستند و تابع خودهمبستگی باقیمانده‌ها نیز نشانگر عدم معنی‌داری ضریب همبستگی باقیمانده‌ها بوده، که در کل بیانگر مناسب بودن الگوی انتخابی هستند.

پ) پیش بینی:

نمودار هیستوگرام و تابع خود همبستگی باقیمانده‌ها اشکال ۲ و ۳ به منظور ارزیابی باقیمانده‌ها به کار گرفته که مناسب بودن آن را نوید می‌دهند. بافت‌نگار باقیمانده‌ها، نزدیکی آنها را با منحنی نرمال نمایان می‌سازد. جهت مقایسه‌ی داده‌های پیش بینی شده و داده‌های اصلی، نمودار توالی دنباله‌ای مشاهدات اصلی و پیش‌بینی شده

آورده شده که درجه‌ی نزدیکی دوسری را نشان خواهد داد (اشکال ۴ و ۵). در پایان، وجود یا عدم تغییرات معنی‌دار میانگین بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز، مورد مطالعه قرار گرفت. جهت انجام کار کل دوره‌ی آماری به دو زیر دوره‌ی (۱۹۵۱-۱۹۸۰) و (۱۹۸۱-۲۰۰۵) تقسیم شده که در هر دو مورد از سری‌ها تغییرات معنی‌داری مشاهده گردید.

نتیجه‌گیری:

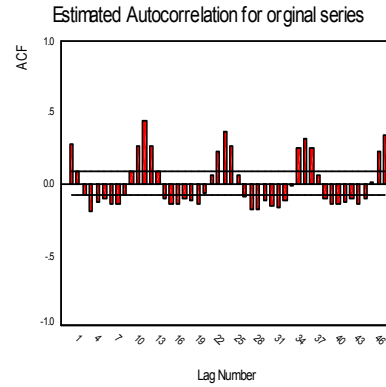
توصیف بارش ایستگاه‌های ارومیه و تبریز، تشریح آن و یافتن رابطه‌ی خطی بین بارش و زمان در نهایت پیش‌بینی، از جمله اهداف کلی مقاله‌ی حاضر بوده که نتایج حاکی از آن به شرح زیر است:

۱. ایستگاه ارومیه با دریافت بارش سالیانه به مقدار $348/70$ مرطوب تر از ایستگاه تبریز با $293/06$ میلی‌متر بارش است. علت وقوع این موضوع را باید در منابع رطوبتی متفاوت دو منطقه ذکر کرد (رجائی‌ساری صراف، ۱۳۷۷). به طوری که ارومیه از توده‌های مرطوب غربی و شمال‌غربی تأثیرپذیر است، که در گذر از غرب به شرق از میزان رطوبت آن کاسته می‌شود. همچنین توده‌ی هواهای دریای خزر، که ایستگاه تبریز را تحت تأثیر می‌گذارند، چندان بارور نیستند. هر دو ایستگاه دارای تغییرات فصلی بوده، دامنه‌ی تغییرات بارشی ایستگاه ارومیه بیشتر از تبریز است که رژیم نامنظم بارش ایستگاه را نشان می‌دهد. هر دو ایستگاه دارای روند کاهشی بارش بوده، این مسأله در سال‌های اخیر چشمگیر است. شیب خط روند بارش ارومیه بیشتر از تبریز بوده، که کاهش بیشتر بارش ارومیه را به دنبال دارد.

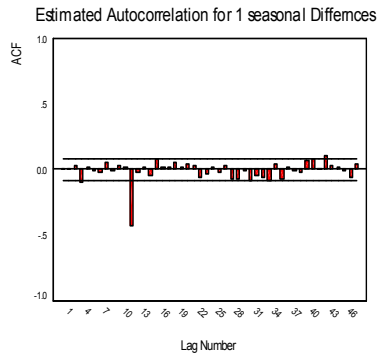
۲. جهت بررسی نتایج تحقیق حاضر ضریب همبستگی بارش دوساله‌ی اخیر ایستگاه ارومیه ۲۰۰۱-۲۰۰۲ با مقادیر پیش‌بینی محاسبه گردید که مقدار ضریب همبستگی $0/97$ است. این مسأله نوید انتخاب الگوی مناسب و پیش‌بینی بهینه‌ی مقادیر آتی را می‌دهد. لذا الگو ساریم $2/11(0/00)$ جهت الگو بندی بارش ارومیه و الگوی $2/11(0/00)$ ، به منظور الگو بندی و پیش‌بینی مقادیر آتی بارش تبریز مناسب‌اند.

۳. آزمون معنی‌داری تغییرات میانگین سری، تغییرات معنی‌داری را در هر دوسری بین سال‌های ۱۹۵۱-۷۸ و ۲۰۰۵-۱۹۷۹ نشان داد. بدین صورت تغییرات موجود در سطح اطمینان ۹۵٪ معنی‌داراند.

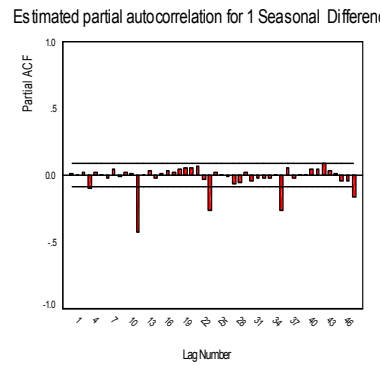
تابع خودهمبستگی سری اصلی بارش ارومیه

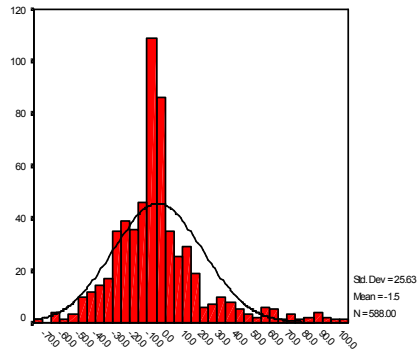
تابع خود همبستگی سری با یکبار تفاضل گیری فصلی

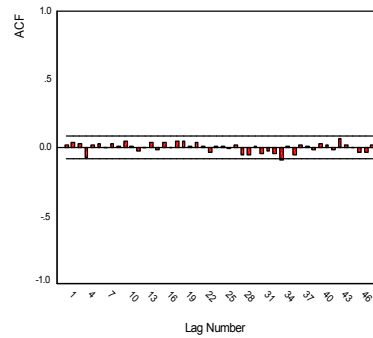
تابع خودهمبستگی جزئی سری با یکبار تفاضل گیری فصلی

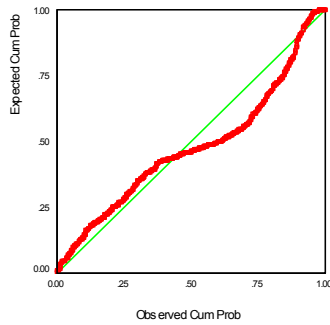
نمودار هیستوگرام باقیمانده ها

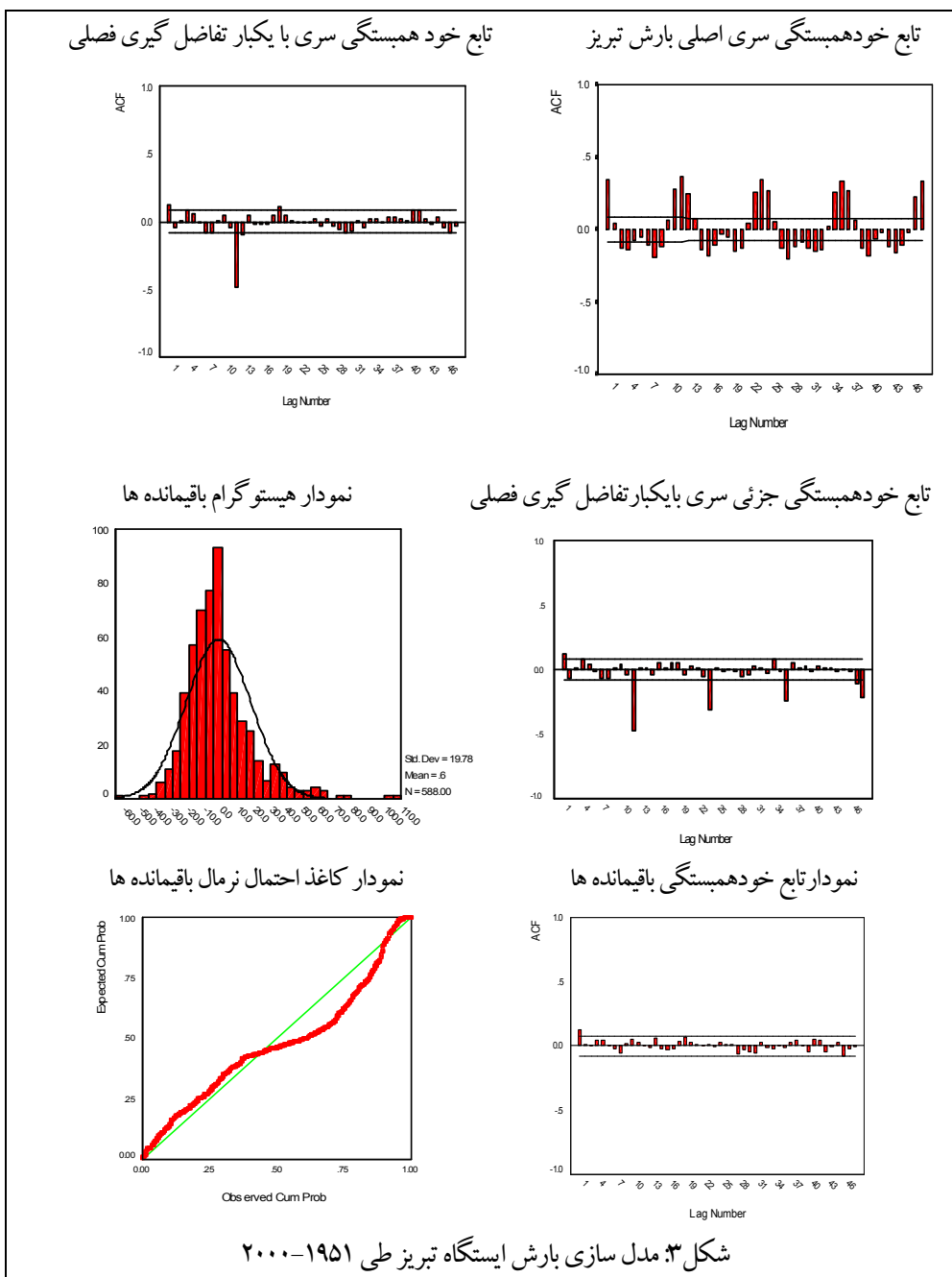
نمودار تابع خودهمبستگی باقیمانده ها

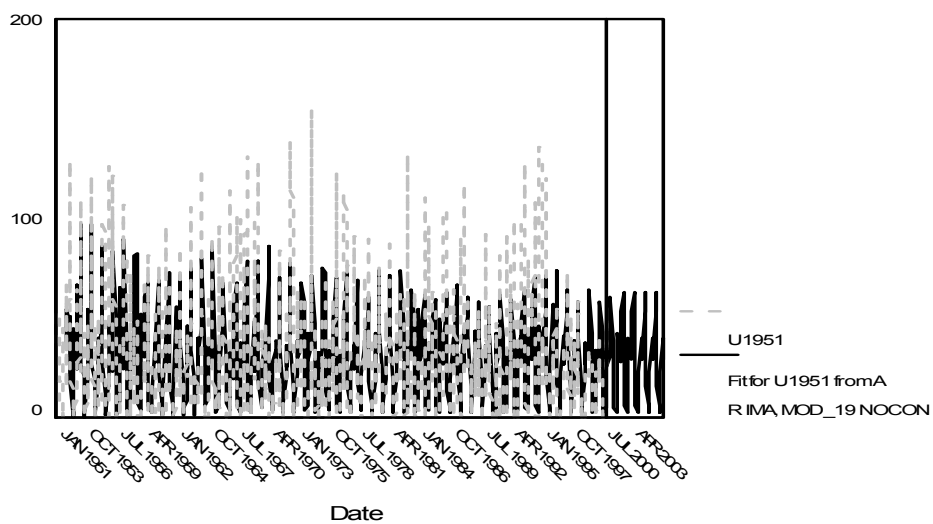

نمودار کاغذ احتمال نرمال باقیمانده ها

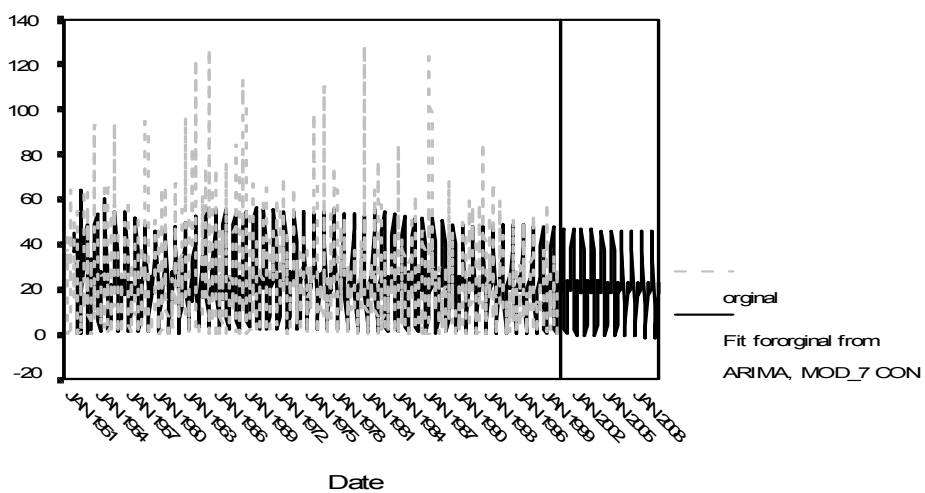

شکل ۲: مدل سازی بارش ایستگاه ارومیه طی ۱۹۵۱-۲۰۰۰

شکل (۴): نمودار مقایسه‌ی مقادیر پیش‌بینی شده و مشاهده شده بارش ارومیه

شکل (۵): نمودار مقایسه‌ی مقادیر پیش‌بینی شده و مشاهده شده بارش تبریز

یادداشت‌ها:

۱. مقاله مذکور برگرفته از رساله دکتری تحت عنوان «تحلیل تغییرات پراکنش فضائی-زمانی بارش و دمای شمال غرب کشور» می باشد.
۲. در تجزیه و تحلیل سری‌های زمانی نمایش رسا و ساده پارامترها یکی از اصول اولیه کار به حساب می آید، لذا در الگوهای ریاضی برای نمایش رسای داده ها از حداقل تعداد ممکن پارامترها باید استفاده شود، که این اصل را اصل امساک می نامند.

منابع و مآخذ:

۱. باکس، جی. ای. پی. و جنکینز، جی. ام. ۱۳۷۱، تحلیل سریهای زمانی: پیش بینی و کنترل، ترجمه‌ی مشکانی، محمدرضا. جلد اول، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
۲. بزرگنیا، ابولقاسم و نیرومند، حسینعلی. ۱۳۷۸، سریهای زمانی، انتشارات دانشگاه پیام نور.
۳. پروین، نادر. ۱۳۸۰، بررسی خشکسالی حوضه‌ی آبریز دریاچه‌ی ارومیه، پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم تهران.
۴. ترابی، سیما. ۱۳۸۰، بررسی پیش بینی تغییرات دما و بارش در ایران، رساله‌ی دکتری، دانشگاه تبریز، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی.
۵. جامعی، جاوید. ۱۳۸۱، تحلیل خشکسالی ایستگاه های سندج و میاندوآب و پیش بینی آن، پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشگاه تبریز، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی.
۶. جامعی، جاوید. ۱۳۸۲، تحلیل ویرآورد خشکسالی غرب ایران، فصلنامه‌ی تحقیقات جغرافیایی. شماره ۷۱: ۱۵۱-۱۷۳.
۷. جامعی، جاوید. ۱۳۸۲، مدل سازی و پیش بینی درجه حرارت ایستگاه های منتخب غرب کشور، فصلنامه‌ی فضای جغرافیایی. شماره ۴۱: ۶۸-۸۰.
۸. رجائی، عبدالحمید- ساری صراف، بهروز، ۱۳۷۷، طبقه بندی نواحی بارشی حوضه های ارس و دریاچه ارومیه با استفاده از روش تحلیل عاملی، نشریه‌ی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تبریز، سال چهارم، شماره ۳۵: ۶۰-۶۰.
۹. مقدم، محمد- محمدی شوطی، سیدابوالقاسم- آقائی سربرزه، مصطفی. ۱۳۷۳، آشنایی با روش های آماری چند متغیره، انتشارات پیشواز علم.

10. Al-Awadhi, S. and Jolliffe, J. 1998. "Time Series Modelling of surface pressure Data", *International Journal of Climatology* 18, 443-455.

11. James E. and Caskey, JR. 1963. "A markov chain model for the probability of precipitation occurrence in intervals of various length" , *Monthly Weather Review* June, 298-301
12. Leite, S. M. 1996. "The autoregressive model of climatological time series: An application to the longest time series in portugal" , *International Journal of Climatology* 16, 1165-1173.
13. Mohan, S. and Vedula, S. 1995. "Multiplicative seasonal ARIMA model for long term forecasting of Inflows" , *Water Resources Management* 9, 115-126.
14. Prasad, K. D. and Singh, S. V. 1998. "Forecasting the spatial variability of the Indian monsoon rainfall using canonical correlation model" , *International Journal of Climatology* 16, 1379-1390.
15. Sellers, William. 1960 "A statistical method for estimating the mean relative humidity from the mean air temperature" , *Monthly Weather Review* April, 155-157.
16. Turkes, M. 1996b. "Spatial and temporal analysis of annual rainfall variations in Turkey" , *International Journal of Climatology* 16, 1057-1076.